

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Danske Ordsprog og Mundheld, samlede og ordnede af Nik. Fred. Sev. Grundtvig

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 113. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1845_808A-txt-shoot-idm9221/facsimile.pdf (tilgået 23. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Somme Føll er ikke værd at hilse paa en Dei.

2955. Meget er ikke værdt at tage op paa en Dei.
 Meget er ikke værdt at træde sig ret op for.
 Den er god at værges, som Jagen vil hærge. U.
 Værges hyder Landefred. S.
 Bønde er Boes Bærges. S.
2960. Biben vil værges hele Marfen og kan ikke værges sin
 egen Nede. U.
 Bids uden Bærf er som Bi uden Honning. M.
 Bærket priser Mesteren.
 Det kan ikke gaar værre end at vælte.
 Den hvide Djævel er værre end den Sorte. S.
2965. Det er ondt at stjæle, men det er værre at bære
 ligten. S.
 Det bliver jo længere, jo værre.
 De faaer det værre, som kommer efter.
 Kiven yppes imær af det værre Hjul. U.
 Meddingen stinker værst i Solst. M.
2970. Saa skal Bøven være endt, at det Bedste er ind
 ventt. U.
 Præsten væver Kirkens Vadmel.
 Af ydmyg Munk bliver stolt Abbed. M.
 Ydmyghed gaar for Uere og Hoornod faaer for
 Fald.
 De som vel yndes, de vel findes. M.
2975. Det er en Ynk at høre Luns hofte (De er saa trang-
 bryttige).
 Den Mad bliver ikke sunket, som grædelig ædes. U.
 Avlingen æder sig selv op, men dog æder Husbon-
 den med. S.

